

učeni in vsak v svojej stroki izvrstni možje. Nebeden ne diši po zagrizenem ustavoverstvu, nebeden ni znan nasprotnik Slovanov, nebeden ne velja kot freimaurer in kulturoborec. Vsi so na glasu, da so vrli, pošteni, nepristranski domoljubi avstrijski. Imamo torej vsaj upanja, da ukrenemo sedaj v Avstriji še bolje odločno, nego lani, na boljše pot. Bog daj!

Cerkvene zadeve.

Veliko čast tajnega svetovaleca prejeli so od svitlega cesarja koroški knezoškof premil. gosp. Valentin Wiery. Vsled tega odlikovanja jim dobaja naslov: ekscelenca.

Za družbo duhovnikov so vplačali č. gg.: Krušič Jakob 12 gl. (ustn. in let. dpl.), Zmazek in Pražen po 1 gl. letn.).

V mešnike posvečenih bo letos v Mariboru 7 gospodov bogoslovcev, 4 iz IV. in 3 iz III. leta. Jih imena so: g. Janez Cvetko, od sv. Vrbanja pri Ptujih; g. Jožef Dekort, od sv. Petra pod sv. gorami; g. Janez Tomanič, od sv. Tomaža nad Veliko nedeljo; g. Andrej Zdolšek iz Ponkve; g. Anton Aškerc, od sv. Marjete pri Rimskih toplicah; g. Vincencij Čepin iz Pilštaju; g. Paul Rat iz Hoč. Dne 18. julija se bodo delili nižji redi in subdijakonati, 20. dijakonat in 22. presbiterat.

Zgodovino lavantinske škofije nadaljuje marljivo preč. g. kanonik Orožen. Ravnokar je izišel III. del nemški pisane knjige „Das Bisthum und die Diöcese Lavant. Knjiga obsega nekdanji Savinjski arhidijakonati, dekanije celjsko in župnije celjsko, teharsko, žavsko, galicijsko, gotoveljsko, sv. Petersko, griško, polzelsko in Novi kloster. Tiskana je bila pri g. Rakošu v Celji in velja trdno vezana z določljivo vred 1 fl. 75 kr.

Nadškof goriški, 83 letni preč. milost. Andrej Golmajer, obhajali so 25letnico svojega nadškofovanja v Gorici prav slovesno. Prišlo jim je čestitat več škofov in 200 mešnikov zraven ogromnega števila svetne gospode. Tudi svitli cesar so v premilem lastnoročnem pismu siremu starčeku čestitali.

Menihov trapistov došlo je pretečene dni 28 mož iz Banjeluke v Maribor, kder so kot gostje prenočili v našem dijaškem semenišči in pri č. oo. frančiškanih. Drugo jutro so se odpeljali čez Nemško na Angleško, od koder se podajo na morji v južno Afriko med divje Zulu-Kafre, lani od Angležev podvržene. Ondi so prejeli 12 milij zemlje, da jo obdelujejo. Menihi potujejo molče. Le vodja spregovori, ako je treba!

Cvetje z vrtov sv. Frančiška izišlo je v 7. zvezku. Ta pobožni mesečni list je bojda v 6000 iztisih po Slovenskem razširjen. Pobožno podjetje podpira očivestni blagoslov božji. Cena je 70 kr.

Prošt v Doberlivesi na Koroškem je č. g. Fr. Bizonik, kurat v Okovski vasi blizu Vrbja, rojen Slovenec v Grabštajnu dne 18. nov. 1820.

Nemška procesija na sv. Višarje gre 4. augusta t. l. iz Ivnika, ter nabira deležnikov na železniških postajah 5. augusta v Spod. Drauburgu, 6. v Velikovci, 7. v Celovci in 8. v Terbiži.

Novo bogoslovsko knjige izidejo v 3 tednih v Ljubljani. Vel. čest. g. kanonik in profesor dr. Klofutar spisal je razlago ali „komentar“ velevažnega, a tudi razumeti težavnega lista sv. Paula do Rimljanov. Kdor želi knjigo dobiti, naj se oglasi v listnici pri čest. gosp. pisatelji, da mu jo takoj dološlje, ko izide.

Gospodarske stvari.

Kako plemenskim bikom polagati in streči.

M. Znano je, da ima plemenski bik žlahtne krvi velik vpliv na to, da postanejo njegovi zarodiči lepe telesne podobe, zmožni za delo in da so zdravih in krepkih moči, ktere zopet na svoje zarodiče prenesti more. Iz tega pa tudi sledi in se tako rekoč samo po sebi razume, da bi moral kmetovavec takšnim plemenskim bikom tako polagati in streči, da jim mogoče dolgo rabi, na kar se vse premalo gleda. Kajti kolikokrat se primeri, da se biki zelo žlahtne krvi vže v 3. ali 4. letu za pleme več ne rabijo. To pa ni prav. Zgodi se to večjidel iz tega vzroka, ker marsikateri bik po neprimernem krmljenju in po napačni strežbi vže pretežek in prelen postane za izpolnovanje svojega pravega namena. Včasih pa se mlademu biku tudi iz napačne dobičkarije krivo streže in poklada. Marsikateri lastnik hoče klajo ne le porabiti v to, da se biku plemenivna moč ohrani, ampak da bik tudi močno raste in se pita. Po tem takem pa mora dostikrat žival prezgodaj v mesnico pod sekuro brez mnogobrojnega žlahtnega zaroda in brez zadostne dosege svojega pravega namena. Mnogokrat se mora drugemu biku umakniti, ki ima za pleme morda dosti manje dobrih in izvrstnih lastnosti. Tako ravnanje pa je vsakokrat toliko bolj škodljivo, kolikor bolj bi kmetovavec delati moral na to, da svojemu živinskemu zarodu posebno stanovitnost dobrih in žlahtnih lastnosti pridobi in da ta cilj in konec prej ko prej doseže.

Na Angleškem se žlahtni biki za pleme večjidel do 8. včasih tudi do 9. leta za pleme rabijo. In to se tam, kakor čujemo, na veliki prid živinoreje godi. In zakaj bi tudi takó ne bilo? Žival je za delo in pleme še le takrat najsposobnejša, kedar je popolnoma dorastla. V naših krajih je menitev mnogo razširjena. Da so biki od 2.—4. leta za pleme največje vrednosti, to ni popolnem opravičeno in ima le za tega voljo nekoliko resnice v sebi, ker se po mnogih hlevih bikom večjidel krivo streže in napačno poklada in vsled tega za plemenjenje nesposobni postanejo.

Pravi živinorejec se mora pred vsem vprašati, v kateri dobi doseže govedo svojo popolno godnost in je telesno do cela doraščeno? Navadno